

POEZENVLEES

Een tragikomedie in twee bedrijven

door

ROBBE VAN RAEMDONCK

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POEZENVLEES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ROBBE VAN RAEMDONCK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/015

ISBN 9789038516370

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames – 4à8 heren)

BECCA MELIS (20-30 jaar): onhandig, dom, hardhorig (waardoor ze zelf luider praat)

JOSE VERMEULEN (40-50 jaar): struis, duidelijk aanwezig, krijgt alles geregeld

LAURA VISSERS (30-40 jaar): bang type, ziet in alles het gevaar

DAPHNE DOCKX (20-30 jaar): sportief, knap en vrolijk type, goedlachs, allemansvriend

“VETTIGE” VEERLE VANDEPUTTE (20-40 jaar): erg onhygiënisch, dialect

ELLA OOMS (40-50 jaar): bitch, een type waar iedereen van walgt, arrogant

CHEF DE COCK: cipier, nors, kort van stof, onaangenaam

GUY: opzichter 1, flauwe plezante, eet elke scène wat anders, energiek type, roddelt graag

RAF: opzichter 2, weinig interesse in zijn job, rustig type

CIPIER:

PIZZAKOERIER:

DOKTER:

DIKKE DIRK:

GEVANGENISDIRECTEUR:

(Oorspronkelijk is het de bedoeling dat de pizzakoerier, de cipier, de dokter, Dikke Dirk en de gevangenisdirecteur door 1 acteur gespeeld worden. Je kan dit echter ook opsplitsen.)

DECOR

Een vrouwengevangenis. 3 gevangeniszellen op een rij. Cel 65, cel 66 en cel 67. Elke cel heeft typische kenmerken. Aftelstreepjes op de muren, een fotokader van een familielid, een plant, enz. Dit zijn echter kleine details en zouden snel moeten kunnen gewisseld worden. We zien in scène 1 drie gevangenen op een rij. Later in het stuk nemen we het publiek een stukje verder mee in de gang van het cellencomplex. De cellen schuiven op. We zien dan cel 66, 67 en 68 met een (voor het publiek) nieuwe gevangene. Het is dus belangrijk dat alle decorelementen, alsook de nummers boven de cellen opgeschoven kunnen worden. Elke cel is voorzien van een toilet of wastafel (indien dit qua decor niet mogelijk is, kan er ook gekozen worden voor een emmer in elke cel).

Vóór de cellen dient er nog plaats te zijn voor een speelvlak wanneer de gevangenen even vrij uit de cellen mogen luchten.

Helemaal links (op of naast het podium) zien we een kleine cabine waar 2 opzichters achter verschillende computerschermen overzicht houden over de gevangenis, met achteraan een deur. Het moet duidelijk zijn dat deze cabine zich niet bij de cellen bevindt.

Helemaal rechts (op of naast het podium) staat een tafel met aan elke kant een stoel. Deze "ruimte" stelt het dokterskabinet voor (en later in het stuk ook het bureel van de directeur). Dit bevindt zich eveneens niet in de cellengang.

Wanneer we een scène zien in de cabine of het dokterskabinet/directiekantoor kunnen de cellen in het donker klaargemaakt worden voor de volgende scène: Alle attributen worden verplaatst zodat het lijkt alsof de cellen opgeschoven zijn.

Er kan eventueel ook een sirene, megafoon en zwaailicht bevestigd worden in de cellengang.

Noot: Over het decor dient grondig nagedacht te worden. 3 cellen netjes op een rij is misschien moeilijk aangezien niet elke cel op die manier zichtbaar is voor al het publiek. De cellen kunnen eventueel ook in een halve ovaal geplaatst worden. Ook is het misschien onhaalbaar te werken met bewegende celdeuren. Hiervoor kan een geluidseffect gebruikt worden voor de open- en dichtgaande celdeuren. Ook de tralies voor de cellen kunnen een probleem vormen. Door te werken met tralies gaat er wellicht veel mimiek verloren voor het publiek. Er kan ook gewerkt worden met enkel bovenaan tralies om te simuleren dat deze weldegelijk aanwezig zijn (of met een soort Bekaert draad). Dit alles laat ik graag over aan de vindingrijkheid van de regisseur en de decorploeg.

EERSTE BEDRIJF

Proloog

(Het doek is open wanneer het publiek de zaal binnenkomt. We zien cel 65 met Becca, cel 66 met José en cel 67 met Laura. Er is beweging in de drie cellen, er wordt al eens met een spiegeltje heen en weer gekeken, iemand die het toilet gebruikt, iemand die leest of met een balletje tegen de muur kaatst, enz. Wanneer de voorstelling begint, horen we meer en meer tumult. Er wordt melodieus met een lepel of mok tegen de tralies getikt, er wordt geroepen, ... tot er lawaai, geroep en tumult losbarst. De vrouwen roepen door elkaar, gooien wc-rollen het gangpad in, we horen scheldende en dreigende taal.)

JOSE: Poeeeeezenvleeeeeees! Vers poezenvleeeeeess!

LAURA: Kom kom kom koooooom... Poezeke!

BECCA: Miaaaaauwwwww.

(Daphné verschijnt op het podium, ze is bang en zit vol stress. In haar armen houdt ze een opgevouwen gevangenisplunje vast. Ze is duidelijk nieuw. Chef De Cock duwt haar in de rug. Ze kijkt eens om en blijft verstijfd staan.)

JOSE: Hey teef! Komt gij ons vergezellen in blok B?

LAURA: Dat ze mij maar komt vergezellen in de douches!

BECCA: Miauuuuwwwww... Poezeke!

(Terwijl Daphné (gevolgd door De Cock) over het podium wandelt kijkt ze de gevangenen amper aan, ze probeert alle oogcontact te vermijden. De anderen proberen haar te intimideren, proberen aan haar haren te trekken, enz.)

JOSE: Dag poes! Wat voor een poezeke hebt gij? Een nat? *(ze gooit een bekertje water in Daphnés gezicht)*

DE COCK: *(Hij slaat zijn matrak tegen de tralies.)* Vermeulen!

BECCA: Rustig José, laat nog iets over voor ons! Ik heb ook wel zin in vers poezenvlees. *(likt de tralies van haar cel)*

JOSE: De eerste nacht is de ergste! Dat is onze schuld. Hahaha!

DAPHNE: *(tegen publiek)* Ik wil jullie graag een verhaal vertellen. Mijn verhaal. En zó is het begonnen. Het eerste moment dat je zo'n gebouw binnenkomt, dat vergeet je nooit meer. Ze proberen u echt bang te maken. Nochtans zijn ze niet zo erg als op het eerste zicht lijkt.

DE COCK: Douchen over 5 minuten!

DAPHNE: Ik zit hier nu al 5 jaar. En ondertussen zijn er hechte vriendschappen gesmeed. We vertrouwen elkaar, maar in hoeverre kan je elkaar in de gevangenis vertrouwen. Bij mijn weten ben ik de enige die hier onschuldig vastzit. Hoe ik hier dan kom? Dat is een lang verhaal.

DE COCK: Celdeuren blok B. Open!

(Tijdens volgende tekst gaan alle dames voor hun deur staan en wandelen rustig in een rij af. Ook Veerle die zich in een cel naast het podium bevindt wandelt mee over.)

DAPHNE: De gevangenispsychiater heeft gezegd dat ik het moest opschrijven of aan

iemand moest vertellen. Ik ben geen groot schrijver. En ik heb het nooit eerder aan iemand verteld. Maar beter laat dan nooit, zeker? Het moet van mij af... wat daar gebeurd is die laatste dagen voor we zouden ontsnappen. Want dat gingen we doen. Ontsnappen. Het was misschien niet het beste plan ooit, maar het was tenminste een plan. Iets wat veel mensen in hun leven nooit gekend hebben. Veel mensen leven maar wat zonder écht te leven. Ze staan elke dag op, gaan werken, komen oververmoeid thuis, zorgen voor de kinderen en vallen in slaap voor de tv. En als ze geluk hebben kunnen ze in het weekend zich eens ontspannen, door bijvoorbeeld te genieten van een avondje theater. Herkenbaar? Wel, dat is een leven dat ik niet wilde, dat is een leven dat ik ook niet heb gekregen. Maar of mijn leven zoveel beter was dan dat van u? Dat weet ik niet. Oordeel..., of veroordeel. Ik laat het aan jullie over. Ik zal in elk geval blij zijn als het eruit is.

(sluit aan bij de anderen en gaat af)

(Muziek)

Scène 1

(Op het podium zien we nog steeds (van jardin naar cour) cel 65, cel 66 en cel 67. Het is avond, de gevangenen komen terug van de douches. Ze dragen allemaal eenzelfde gevangenisoutfit. Bij zich hebben ze een handdoek en toiletgerief. Ze gaan elks naar hun eigen cel. Dit betekent dat we vijf gevangenen over het podium zien lopen. Eerst Vettige Veerle, daarna Daphné, zij steken gewoon het podium over omdat ze naar hun eigen cellen gaan die zich buiten het zicht van het publiek bevinden. We zien hen dus gewoon aan de ene kant opkomen en aan de andere kant weer afgaan. Ze worden nauw gevolgd door Laura, José en Becca. Becca houdt halt voor celdeur 65, José stopt voor cel 66 en Laura voor cel 67. Chef De Cock komt eveneens op, maar blijft aan de zijkant staan.)

DE COCK: *(roept)* Celdeuren blok B. Open!

(De deuren gaan automatisch open. De gevangenen betreden elk hun eigen cel.)

Celdeuren blok B. Sluiten!

(De deuren sluiten weer en chef De Cock verdwijnt van het podium. Even wordt het stil. Becca legt haar toiletpullen weg, José blijft nonchalant tegen de muur staan en Laura gaat op bed liggen en neemt een boek. Plots neemt José een spiegelkje en kijkt ermee links en rechts de celgang in.)

JOSE: Ja, Becca! Hij is weg. De kust is veilig. *(Becca hoort haar niet)* Becca!

BECCA: Wablieft?

JOSE: De kust is veilig!

BECCA: Hoe kunt gij dat nu van hier zien? Dat is 150 kilometer hiervandaan!

JOSE: De kust is veilig! Dat betekent... Och, echt! Ik ga dit niet blijven herhalen hoor!

LAURA: Waarom we haar laten graven is mij een raadsel! Dat plan is toch gedoemd om te mislukken zo?

JOSE: Rustig! Geen paniek. Komt goed. Becca? Becca?

BECCA: Ja?

JOSE: Ge kunt!

BECCA: Ik kan wat?

JOSE: Ge kunt! Chef De Cock is weg! Komaan, graven! Anders zitten we hier binnen een jaar nog.

BECCA: Aah! Oké! *(schuift haar bed een stukje opzij en kruipt erachter)*

LAURA: *(tegen José)* Dat is nogal een kiekeen hoor!

BECCA: *(vanachter haar bed)* Godver... godver...

(Laura weet al wat er gebeurd is en ze neemt een lepel uit haar bh en steekt hem door de tralies. Ze geeft hem aan José en die houdt hem op haar beurt vlakbij de tralies van Becca.)

José! Wéér een kromme.

(Becca wil een kromme lepel aan José geven en ziet dat José reeds een nieuwe lepel voor haar klaar houdt.)

Ah! Ok! Merci.

(De kromme lepel wordt doorgegeven door José aan Laura.)

LAURA: *(tegen Daphné die zich in cel 68 naast de scène bevindt)* Daphné. Weer een kromme. Krijg je die daar nog wel kwijt?

DAPHNE: Geen paniek. Nog plaats genoeg. Geef maar.

(we zien haar hand vanuit de coulissen de lepel aannemen. Er valt een korte stilte.)

LAURA: José?

JOSE: Hm? *(is nog steeds de gang aan het inspecteren met haar spiegeltje)*

LAURA: Ik heb er toch geen goed gevoel bij. *(stilte)* José? Als dat uitkomt, zijn we allemaal de klos.

JOSE: Och. Waarom? Die tunnel bevindt zich toch in Becca haar cel. Toch niet in de onze?

LAURA: Dat kan goed zijn, maar ge kent Becca. Die is te dom om te helpen donderen. Ze zou vrolijk aan de cipiers vertellen dat we allemaal mee in het complot zitten.

JOSE: Laura'tje, maak u nu toch eens niet zo'n zorgen.

LAURA: Natuurlijk wel!

JOSE: Maar waarom toch?

LAURA: *(wil haar mening staven aan de hand van een voorbeeld)* Becca? *(geen reactie)* Becca!?

BECCA: Jaaaa!?! *(roept vanachter het bed)*

JOSE: Sssht! Niet zo luid.

LAURA: Becca, wat zijn ge aan 't doen?

BECCA: *(roept weer)* Ah, die tunnel aan het graven natuurlijk!!

JOSE: Ssssht! Zijt gij zot geworden?

LAURA: Kijk, en daarom maak ik mij zorgen. Ze is zich van geen kwaad bewust.

JOSE: Becca kan dan misschien wel dom zijn, het is geen rat. Ze zou ons nooit verraden.

LAURA: Bewust niet, nee! *(wil opnieuw haar mening staven)* Becca? Wie heeft u nu weer gevraagd die tunnel te graven?

BECCA: Ah, jullie natuurlijk! Allé, eigenlijk José in de eerste plaats. Ze zei...

JOSE: Sssht! Hou daar mee op, Laura! Becca is al drie maanden aan het graven.

LAURA: Ja, echt goed gaat dat niet vooruit.

JOSE: Dat bedoel ik niet. Gaat ge al dat werk zomaar opgeven? Ik schat nog een paar dagen en ze is door die dikke betonnen muur!

LAURA: En wie weet wat daarachter op ons wacht.

JOSE: Vrijheid! Achter die muur zit een gangencomplex van de verwarmingsbuizen!

LAURA: Dat moet daar warm zijn.

JOSE: Laura, stop met die flauwe zever en luister! Die buizen zijn de weg naar de buiten. Ik zit hier al 20 jaar. Ge hebt geen idee hoe lang ik dit al aan het voorbereiden ben.

LAURA: Dat hebt ge nu al 20 keer gezegd, maar ik geloof het niet. Zo simpel kan het niet zijn.

JOSE: Dat is nu net het geniale. Dat het zo simpel is!

LAURA: Niets is zo simpel als dat.

JOSE: Ah nee, kijk naar Becca! Die is nog véél simpeler dan dat.

LAURA: Ja, en dat is nu net wat mij zorgen baart.

JOSE: *(kijkt in haar spiegel)* Verdomme! Becca! Becca!! De Cock komt eraan!

BECCA: Wat?

JOSE: De Cock komt eraan!

BECCA: Hij zou er beter afblijven! Ge moet dat melden bij de directeur! Dat is strafbaar, hoor.

JOSE: Schuif uw bed terug, De Cock komt eraan!

BECCA: Ah! Op die manier, zeg dat dan!

(Becca schuift haar bed terug en gaat er nonchalant op zitten. De Cock wandelt door de gang en kijkt vluchtig in elke cel. Becca wuift hem onschuldig toe, José kijkt hem strak aan, Laura doet alsof ze leest. De Cock verdwijnt aan de andere kant van het podium. José neemt haar spiegeltje en kijkt of hij weg is.)

JOSE: Ja, Becca!

BECCA: Wat?

JOSE: Ge kunt terug!

LAURA: Ik denk toch dat het beter is...

JOSE: Luister, Laura, als gij wilt stoppen, dan stopt ge. Maar wij gaan door! En kom achteraf niet klagen!

(Fade-out op de cellen. Fade-in op de cabine.)

Scène 2

RAF: Guy?

GUY: Raf?

RAF: Vier horizontaal, negen letters, gluren. En de eerste is een B en de derde een S.

GUY: *(zonder na te denken)* Bespieden. *(eet ondertussen ongegeneerd koekjes)*

RAF: Ah ja, ja, dat klopt.

RAF: Zeg... en drie horizontaal, acht letters, fantasie.

GUY: *(negeert de vraag)* Zeg, Raf, dat blijft tussen ons hé, maar... over bespieden gesproken. Hebt gij chef De Cock al eens goed in 't oog gehouden?

RAF: Hoe bedoelt ge? *(zonder op te kijken van zijn kruiswoordraadsel)*

GUY: Gewoon. Ik vind dat hij nogal veel aandacht heeft voor Daphné.

RAF: *(ongeïnteresseerd)* Ik weet niet. *(tegen zichzelf)* Acht letters, fantasie... hmm... fantasie?

GUY: Sinds zij hier is binnengekomen enkele weken geleden, inspecteert hij blok B zeker 30 keer per dag. En bij haar cel blijft hij altijd net iets langer staan als bij een ander.

RAF: Zijt ge zeker dat dat geen inbeelding is? Inbeelding? *(beseft dat dit de oplossing is van zijn kruiswoordraadsel)* Ah, fantasie... acht letters... inbeelding! *(schrijft het zorgvuldig op)*

GUY: Ik weet het toch niet hoor. Ge moet er eens op letten. Zeker als ze aan het sporten is. Volgens mij kickt hij daar op. Dat bezwete lichaam van Daphné.

RAF: Och, gij. Kicken op zweet.

GUY: 't Zou toch kunnen? Lelijk is ze niet.

RAF: Kijkt eens onder uw stoel?

GUY: Waarom? *(kijkt wel degelijk)*

RAF: Volgens mij hebt gij een paar vijzen laten vallen.

GUY: Och, jongen.

(Fade-out op de cabine. Fade-in op de cellen.)

Scène 3

(Op het podium zien we cel 66 (José), cel 67 (Laura) en cel 68 (Daphné, die sit-ups doet). De laatste replieken van scène 1 worden herhaald om duidelijk te maken dat het stuk in de cellen steeds verder gaat, ondanks de gang voor het publiek opschuift.)

JOSE: Ge kunt terug, Becca!

DAPHNE: 98.

LAURA: Ik denk toch dat het beter is...

DAPHNE: 99.

JOSE: Luister, Laura, als jij wilt stoppen, dan stopt ge. Maar wij gaan door! En kom achteraf niet klagen!

DAPHNE: 100!

LAURA: Komaan, Daphné. Wat denkt jij? Het is toch veel te riskant allemaal?

DAPHNE: Hoe sneller ik weg ben, hoe liever. Ik blijf hier niet zitten, chou.

JOSE: Ja, en ik ook niet. Ik blijf hier niet wachten tot ik helemaal ben weggerot.

LAURA: Weggerot? Zo ruikt ge al een beetje!

JOSE: Hela! Oppassen hé, jij! Vergeet niet tegen wie ge spreekt. Ik kan al uw privileges ook zomaar weer intrekken. Dankzij mij werkt ge in de keuken. Vergeet dat niet!

(Daphné begint ondertussen aan buikspieroefeningen.)

LAURA: Ha! En dat is om MIJ een plezier te doen? Ge wilt gewoon dat ik elke dag 5 lepels mee smokkel. Dat is alles. Als ze daar achter komen, dan...

JOSE: Dan "wat"?

LAURA: Och... Komaan, Daphné. Gij wilt er toch ook niet nog extra celstraf bij als ze ons pakken.

DAPHNE: Extra celstraf? Zal ik u eens een geheim verklappen? In België is het alleen maar strafbaar als je ergens probeert in te breken. Niet uit te breken. Uitbreken mag! Dat is zelfs uw volste recht!

LAURA: Och, gek! Dat is absurd!

DAPHNE: Dat is België! Zo absurd als maar zijn kan. Haha. Daarbij ze gaan ons niet pakken. En wat wilt ge anders doen misschien? Hier blijven zitten tot ge uw straf hebt uitgezeten? Weet ge wel hoe lang ik nog heb, chou?

LAURA: 6 jaar?

DAPHNE: Ja, 16 jaar. En zolang blijf ik hier niet zitten! Binnen maximum 16 dagen lig ik een cocktail te drinken in Aruba. Met mijn Werner, lekker romantisch op 't strand.

LAURA: Als ze ons pakken, zult ge genoeg moeten nemen met een fotootje van uw Werner, want meer gaat ge niet krijgen.

JOSE: Dat is ook goed, hé. Ge weet toch wat het verschil is tussen een man en een foto? Een foto is tenminste ontwikkeld. *(lacht)*

LAURA: Denkt ge echt dat uw Werner zich eraan gaat wagen om met een voortvluchtige te vertrekken. Hij is toch ook niet zot!

DAPHNE: Oh jawel, zot van mij. Werner ziet mij graag. Echt graag!

LAURA: Waarom wilt ge hier nu trouwens ineens zo dringend weg. Ge zit hier al 20 jaar en nu ineens...

JOSE: Ik heb zo mijn redenen. Daarbij, het is Daphné die erover begon.

DAPHNE: Ik word gek zonder mijn Werner! Ik moet hier weg, liever gisteren dan vandaag. Ik kan hier wel de muren oplopen.

JOSE: Dat is ook handig als ge wilt ontsnappen! Haha!

LAURA: Ik ben er toch niet gerust in.

JOSE: Hey poes, dan blijft ge hier. Geen probleem. Maar laat mij over één ding duidelijk zijn: Ik verwacht nog altijd 5 lepels per dag. Vergeet niet dat ge nog een openstaande schuld bij mij hebt staan.

(Stilte.)

LAURA: *(kreet uit onmacht, besluiteloosheid)* Aaaarggh!

JOSE: Wat krijgt gij nu? *(kijkt in haar spiegeltje)* Ja, lap, het is al zover! Becca! Stoppen! De Cock komt! De Cock komt!

BECCA: *(van naast de scène)* Toch niet hier zeker? De viezerik!

JOSE: Becca, schuift uw bed terug! De Cock komt.

BECCA: Ah, op die manier!

DE COCK: *(komt opgelopen, houdt even halt bij de cel van Daphné, gaat daarna door tot bij Laura)* Wat gebeurt er hier?

LAURA: Niets, chef.

DE COCK: Niets? Kom, dat maakt ge mij niet wijs.

LAURA: Ik... euh...

DE COCK: Ja? *(stilte)* Komt er nog iets van, Vissers?

DAPHNE: *(springt voor Laura in de bres)* Ik denk dat ik een spier heb verrekt.

DE COCK: Oei. *(zoekt snel zijn sleutels en wil de cel openen)*

DAPHNE: Nee, nee, het gaat wel. Het is al over.

DE COCK: Hoe? Ik dacht dat ge een spier had verrekt.

DAPHNE: Ik dacht dat ook, maar 't is al veel beter.

JOSE: *(tegen Laura)* Is het niet "verrokken"?

LAURA: Ik denk dat dat dialect is.

JOSE: *(wil De Cock duidelijk irriteren)* Chef, ik heb ook een spier verrokken!

(De Cock negeert haar.)

DE COCK: Zeker dat het in orde is, hé?

DAPHNE: Ja, ja, het is oké.

JOSE: Chef!

DE COCK: Dat komt van al dat sporten, hé. Teveel is ook niet goed.

DAPHNE: Ik moet wel, chef.

DE COCK: Waarom?

DAPHNE: Anders krijg ik cel-lulitis. Haha!

JOSE: Chef, chef, chef!

DE COCK: *(geïrriteerd)* Wat is er, Vermeulen?

JOSE: Ik heb ook pijn.

DE COCK: Gij hebt altijd pijn, gij!

JOSE: Ja, maar, ik denk dat ik ook een spier heb “verrokken”.

DE COCK: Verrekt!

JOSE: Hela, beleefd blijven hé! *(tegen Laura)* “Verrekt” zei hij tegen mij!

(De dames lachen)

Dat ga ik tegen de directeur zeggen. En tegen mijn mama! En tegen die van u!

(De dames hebben er duidelijk plezier in)

DE COCK: Vermeulen, hou er nu toch eens mee op. ‘k Zal straks eens een spier verrekken.

JOSE: Oei, oei. Voorzichtig hé, dat kan pijn doen hoor. *(kijkt naar zijn kruis)* Hoewel, ik kan me niet voorstellen dat dat een groot spiertje is bij u.

DE COCK: Vermeulen, wilt gij uw fatsoen wel eens houden?!

JOSE: *(als een klein kind dat iets stout heeft gedaan)* Sorry, chef!

(De Cock wil het podium verlaten, hij is duidelijk op zijn tenen getrapt. De dames lachen het uit. José roept hem terug.)

JOSE: Hey chef! *(maakt masturbeergebaar)* Voorzichtig hé! Hahaha.

DE COCK: Vermeulen, gedaan! Ge dient respect te tonen voor de cipers! Of wilt ge misschien een weekje in ’t cachot? *(af)*

JOSE: Dat vind ik toch een vies ventje hoor.

LAURA: Haha, hebt ge uzelf al eens bezig gehoord?

BECCA: *(naast de scène)* Miljaaaaarr...

JOSE: Shttt!! Straks staat die zot hier terug!

(We zien Laura een lepel uit haar bh nemen, ze geeft die door aan José. We zien Becca’s hand een kromme lepel aangeven aan José, de kromme lepel gaat naar Laura en daarna naar Daphné. Daphné verstopt de lepel verstopt onder haar bed.)

LAURA: Hoeveel lepels liggen er daar eigenlijk al?

DAPHNE: *(lacht)* Dat wilt ge niet weten.

LAURA: Ongeveer...?

DAPHNE: Zóveel dat ze lepeltje lepeltje moeten liggen of ze geraken er niet onder. Hahaha!

(Fade-out op de cellen. Fade-in op de cabine.)

Scène 4

RAF: Guy?

GUY: Raf?

RAF: Drie verticaal, vijf letters, fastfood.

(We horen een zoemer van de deur.)

GUY: Pizza!

RAF: Verdorie toch, gij zijt goed.

GUY: Nee, de pizza is er!

RAF: Hoe gij zoveel kunt eten, hé...

GUY: Hoe gij zoveel kunt puzzelen! Dat uw ogen nog niet scheel staan van al die vakjes!

(Guy staat recht en opent de deur, we zien een pizzakoerier)

Hey.

KOERIER: (familiair) Dag, Guy'ke. Alles goed?

GUY: Met mij wel, met u?

KOERIER: Ja, hoor. 'k Had alleen even mijn twijfels, ik dacht dat je ziek was.

GUY: Ik? Ziek? Dat is jaren geleden. Waarom?

KOERIER: Omdat ik u sinds vorige week niets meer heb weten bestellen. We zijn al woensdag. *(lacht)*

GUY: Ah, op die manier. 15 euro 50 cent toch hé?

KOERIER: Klopt!

GUY: Voila, dat is gepast.

(Guy overhandigt hem het geld en neemt zijn pizza aan. Koerier af. Guy opent de doos)

Oh, dat ziet er lekker uit!

RAF: Dat gij verbaasd kunt blijven elke keer dat ge die doos opendoet. *(lacht)* Ge bestelt 2 keer per week dezelfde pizza. Volgens mij kunt gij met een tandenstoker los door die doos in de olijven prikken!

(De twee kijken elkaar aan. Guy neemt 3 tandenstokers uit het potje dat op het bureau staat en prikt door de doos heen. Hij opent de doos en we zien de olijven aan de tandenstokers hangen.)

GUY: BAM!

(De twee lachen)

Stukje?

RAF: Nee, dank u.

GUY: *(kijkt op het computerscherm)* Hier, hier, hier. Kijk hé. 1... 2... 3 seconden bij Becca, 1...2...3 bij José. 1...2...3... Laura. En kijk nu goed hé.

(Lange stilte. Raf en Guy wisselen enkele blikken uit en kijken verbaasd naar het computerscherm.)

RAF: Ge hebt gelijk.

GUY: Dat is toch niet normaal? Wel?

RAF: Kan ook toeval zijn natuurlijk.

GUY: Tja. Zeg, Raf, dat blijft tussen ons hé, maar... ik heb gehoord dat hij zelfs stiekem foto's van haar neemt.

RAF: Meent ge dat? En waarom?

GUY: Tja, euh... Maar kijk, hij staat daar nog altijd! Dat duurt nu wel heel lang, niet?

Over wat zouden die twee het hebben?

RAF: Geen flauw idee.

GUY: Zou Daphné dat wel leuk vinden?

RAF: Tja, ge kunt haar gezicht niet zien vanaf hier natuurlijk.

GUY: Zou hij bewust voor het camerabeeld staan? Moeten we dat melden?

RAF: Goh... *(zucht)*

GUY: Kijk, nu gaat hij pas verder.

RAF: Zou gij ook niet beter verder gaan? *(doelt op de pizza)* Straks is hij koud!

GUY: Ge hebt gelijk. Zeker geen stukje, hé?

RAF: Nee nee, bedankt.

(Fade-out op de cabine. Fade-in op de cellen.)

Scène 5

(Op het podium zien we cel 67 (Laura), cel 68 (Daphné) en cel 69 (Vettige Veerle, die zich voorlopig afzijdig houdt).

LAURA: Hoeveel lepels liggen er daar eigenlijk al?

DAPHNE: *(lacht)* Dat wilt ge niet weten.

LAURA: Ongeveer...

DAPHNE: Zoveel dat ze lepeltje lepeltje moeten liggen of ze geraken er niet onder.
Hahaha!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze